

פרשת כי תצא, חודש אלול תשע"ח – מהי מלחמת הרשות?

1. **ליקוטי תורה דברים לג,א, לב,א:** 'אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים' - הנה שושנה יש בה תליסר עלין כנגד י"ג מכילין דרחמי שבפסוק 'מי אל כמוך' ושבפסוק 'אל רחום וחנון' כו' שמשם הוא מקור התשובה להיות נושא עון כו' והם המתגלים בראש חודש אלול שאז הוא בחינת עת רצון, כי מר"ח אלול עד אחר יוה"כ הם מ' יום שעלה משה רבע"ה למרום לקבל לוחות האחרונות. וזה שכתוב 'הרועה בשושנים' אצל 'אני לדודי ודודי לי' שהוא ר"ת אלול. ולהבין זה: **למה הם ימות החול ואינם יום טוב** כמו שבתות ויום טוב שבהם התגלות אלוקות יתברך? ובפרט בעת זמן י"ג מדות שהם **הארות עליונות מאד** והם מתגלים ביום הכיפורים?

2. **דברים כא:** כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלוקיך בידך ושבית שביו. - **רש"י סוטה לה,ב:** במלחמת הרשות הכתוב מדבר, ד'כי תצא' משמע כשתעלה על דעתך לצאת.

א. **שם משמאל [האדמו"ר מסוכטשוב לפני כמאה שנה] תחילת פרשתנו:** יש להבין מה שכאן נאמר 'כי תצא למלחמה' [לשון יחיד] ושם (במדבר י,ט) נאמר 'וכי תבואו מלחמה בארצכם' [לשון רבים].
 ב. **אור החיים כ,א:** צריך ביאור מהו 'כי תצא למלחמה' הידועה שאין גדולה ממנה?
 ג. **כלי יקר:** מהו 'אויביך' ביו"ד לשון רבים ואחר כך אומר 'ונתנו' [לשון יחיד] והוזה לי למימר 'ונתנם' [גם לא מובן הלשון] 'על אויביך' והוזה ליה למימר 'כנגד אויביך'?"
כלי יקר שם: ודאי שמדבר באויב אחד פרטי ... ואין זה כי אם צר ואויב פנימי והוא השטן הוא היצר הרע... והמלחמה עם היצר הרע אינה באה מלמעלה כי אם **האדם צריך להיות המתחיל** וה' יגמור על ידו. וזהו שאמר סוף 'שה' אלוקיך נתנו בידך', היינו אחר כל המעשים שתעשה, ה' ישלח עזרו לסוף.

ליקוטי שיחות יד/84: בדרושי חסידות מבואר ש'כי תצא למלחמה' קאי על מלחמת הנפש האלוקית עם הנפש הבהמית - ואיך מתאים פירוש זה עם פירושו של רש"י שבמלחמת הרשות הכתוב מדבר?

3. **ליקוטי תורה שם:** משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הם הולכים אחריו... וכך בחודש אלול יוצאים לקבל אור פניו בשדה.

הרבי מליובאוויטש שערי המועדים אלול קכב: איתא בגמרא **השאלה הראשונה** ששואלים "בשעה שמכניסים אדם לדין [בבית דין של מעלה] היא נשאת ונתת באמונה?" ורק אחר כך שואלים "קבעת עתים לתורה?" השאלה היא האם עבודתו בענייני העולם הייתה חדורה באמונת ה', שמאמין בחי העולמים וזורע?. ולכאורה תמוה הדבר: הרי 'אתה בחרתנו מכל העמים ... ורוממתנו' ולכן הנהגת בני ישראל הייתה צריכה להיות כזו שרוב הזמן יעסקו בענייני קדושה ולמה נקבעה הנהגתם (עפ"י התורה) באופן שרוב הזמן יעסקו בענייני העולם, כמו (להבדיל אומות העולם)?
 והביאור עפ"י הידוע שתכלית בריאת העולם היא שנתאוה הקב"ה להיות לו דירה **בתחתונים** ולכן עיקר העבודה היא בענייני העולם, 'שש שנים תזרע שדר', שגם בשדה תהיה המשכת קדושה. ועפ"י מובן לגבי המשל דהמלך בשדה בחודש אלול, שהתגלות עצמותו של המלך היא בשדה, ועל דרך הכתוב (קהלת ה,ח): **'מלך לשדה נעבד'** ופירש האבן עזרא ש'אפילו המלך נעבד לשדה כי ממנו מחייתו'. בעבודת אנשי השדה בענייני הארץ נעשית מחייתו של המלך, שנתאוה להיות בתחתונים.

ליקוטי שיחות ל/137: יש לומר שזהו הטעם שאנו רואים כי עד ביאת המשיח רוב בני ישראל הם בעלי עסק ולא יושבי אוהל, ובלשון חז"ל 'הרבה עשו כרשב"י ולא עלתה בידם', כי להשלים מטרה זו – לעשות העולם הזה התחתון דירה לו יתברך – זה נעשה בעיקר על ידי 'זבולון', בעלי עסק.

התוועדיות הרבי מליובאוויטש תש"נ ד/224: המשמעות דמלחמת הרשות היא להרחיב גבולות הקדושה יותר מהמוכרח על פי דיני התורה, לדוגמה, המלחמה בבירור האכילה – לא רק באכילת לחם צר ומים לחץ אלא – גם כאשר אוכל בשר שמן ושותה יין ישן ועושה זאת לשם שמים. ועד"ז בבירור העולם, מחפש אחר מקומות חדשים שבאפשרותו לבררם ולהופכם לבית מעשה מצוות.